

Medzi dvoma chrbtami

Vilo Kanis

AfterDog 2025

Tvoja strana postele [1]

Tvoja strana postele
má svoje vlastné tajomstvá
okuliare, lieky na bolenie hlavy,
vlastne proti nemu
lístok s číslom na neviemkoho
a knihu, ktorú keď začneš čítať,
hneď spíš.

Vedľa mňa zas leží telefón
ten nový
čo vie odmerať
ako splašene sa mi rozbúcha srdce
keď ráno otvorím oči
a uvidím ťa vedľa seba.

Tvoja strana postele [2]

Na tvojej strane postele
sa ukrýva vesmír drobností
lieky čo za teba bojujú
keď to tvoja hlava už chce zabaliť
okuliare čo ti prižmurujú oči
aby sa ti lepšie spalo.

Vedľa mňa zas leží telefón
ten nový
čo vie odmerať kroky
ale nie priepasť
medzi dvoma chrbtami
v jednej posteli.

Miesto vedľa mňa

tvoje telo nevidím
ale obrys ešte áno
ako odliatok blízkosti

keď sa v noci otočíš
a odfukuješ smerom ku mne
svet je v poriadku

aj keď ráno
už zasa odušu
žmúraš do počítača

občas sa ťa dotknem
bruškami prstov
len aby som si overil
že ešte snívaš so mnou
a nie proti mne

Koniec týždňa

mi šumí v ušiach
ako polievka
ktorú si nestihla zjesť
v tanieri tá písmenková
dáva iba nezmysly.

Svetlo z chodby
je slabé
presne ako moje dôvody
prečo som ťa
nechal odísť.

Večer má tvar

Večer má tvar niekoho dlane
na mojom hrdle.

Niekoho kto vie
kde je môj vypínač
a občas ho vyskúša
len tak z plezíru.

Vyšiel som hore na poschodie
ale už po ceste som zabudol
čo som tam vlastne chcel
tak sa nechám prekvapiť.

Zdola sa ma Maťko pýta
či si môže dať tú poslednú klobásu.
Ja len prikývnem.
Máš celý život pred sebou
vezmi si aj horčicu!

Na dobrú noc

všetci už spia
alebo aspoň
sa tvária
že netreba nič riešiť

prechádzam domom potichu
nechcem zobudiť nikoho
a najmenej moje vlastné svedomie

podržím každú kľučku
podľa jej teploty viem
či si chlapci nezabudli
na noc zavrieť okno

potom si ľahnem
k tebe
na paplón ti položím svoju bdelosť

nie je to veľa
ale je to všetko
čo ti v tomto momente viem dať

Zvyškové teplo

Nie všetky požiare
sú tragédie
niektoré len zohrejú
to čo už takmer vychladlo.

A ak niečo raz vychladlo
rýchlo na to zabudneme.

Moje vnútro je studené no
aj napriek tomu si dobre pamätám
bozky v zadymenom bare bola
to len chvíľa a zrazu všetok vzduch sa
naučil hovoriť tvojím jazykom.

Nevedel som ho vtedy utíšiť.

Tvoj dym na môj parenchým

Tvoj dym do mojich pľúc.

Tvoje zuby na mojom krku,
ako autogram.

Tvoja nahota na moju zvedavosť.

Tvoje nohy na môj stôl,
medzi omrvinkami.

Tvoj prst na môj tep.

Tvoje sliny na moje rany,
ako keď si niekto čistí zbraň.

Tvoj kameň do mojich úst.

Tvoj nôž na moje krídla,
ako trofej po večeri.

Tvoja dlažba pod môj pád.

- Tvoja strana postele [1]
- Tvoja strana postele [2]
- Miesto vedľa mňa
- Koniec týždňa
- Večer má tvar
- Na dobrú noc
- Zvyškové teplo
- Tvoj dym na môj parenchým